

De Rechtbank van Eerste Aanleg te DENDERMONDE dertiende kamer, rechtdoende in strafzaken, heeft in haar openbare terechtzitting van 03 november 2003 het hiernavolgend VONNIS gewezen :

Not.nr. 66.74.719/00/26

Griffie nr.

IN DE ZAAK VAN HET OPENBAAR MINISTERIE TEGEN:

1. _____, onderhoudswerkman, geboren te _____ op _____, wonende te _____
2. _____, pistoolschilder, geboren te _____ op _____, wonende te _____ ;

Beklaagd van : te

door het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering te hebben meegewerkt, of door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf niet had kunnen worden gepleegd, of door giften, beloften, bedreigingen, misbruik van gezag of van macht, misdadige kuiperijen of arglistigheden of het wanbedrijf rechtstreeks te hebben uitgelokt, als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek

- Bij inbreuk op de artikelen 42 § 1, 1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996 (*feiten vanaf 25 maart 1997 tot en met 30 april 2000*)

door het uitvoeren van werken, het in stand houden ervan, door het verkavelen van grondeigendom of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen, vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet en voormeld decreet, namelijk door zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen gebouwd te hebben, een grond gebruikt te hebben voor het plaatsen van een of meer vaste inrichtingen, te hebben afgebroken, herbouwd of een bestaande woning te hebben verbouwd (instandhoudings- of onderhoudswerken uitgezonderd)

- *feiten vanaf 1 mei 2000* strafbaar gesteld bij inbreuk op de artikelen 2, 99 § 1-1°, 146 al. 1-1°, 147, 149 en 204 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de bij artikel 99 § 1,1° bepaalde handelingen, werken of wijzigingen hetzij zonder voorafgaande vergunning hetzij in strijd met de vergunning hetzij na verval, vernietiging of het verstrijken van de termijn van de vergunning hetzij in geval van schorsing van de vergunning te hebben uitgevoerd, voortgezet of in stand gehouden,

door zonder stedenbouwkundige vergunning te hebben gebouwd, op een grond één of meer vaste inrichtingen te hebben geplaatst, een bestaande vaste inrichting of bestaand bouwwerk te hebben afgebroken, herbouwd, verbouwd of uitgebreid, met uitzondering van instandhoudings- of onderhoudswerken die geen betrekking hebben op de stabiliteit

in casu :

A.

de eerste : op 29 maart 2000 (stuk 3 66.74.719/00) :

1. het optrekken van een houten tuinhuis van ongeveer 6 vierkante meter (66.74.719/00) ;

de eerste : op 10 februari 2000 (stuk 24 66.74.226/00) :

2. het optrekken van een afdak boven het bestaande terras van ongeveer 3 meter op 3 meter (66.74.226/00) ;

B.

De eerste : vanaf 29 maart 2000 tot 21 maart 2001 (stuk 29 (66.74.719/00) :

De tweede : vanaf 21 maart 2001 tot en met datum der dagvaarding : 19 AUG 2003

1. de sub A1 omschreven wederrechtelijke opgetrokken constructie in stand gehouden te hebben (66.74.719/00) ;

de eerste : vanaf 10 februari 2000 tot 21 maart 2001 :

de tweede : vanaf 21 maart 2001 tot en met datum der dagvaarding : 19 AUG 2003

2. de sub A2 omschreven wederrechtelijke opgetrokken constructie in stand gehouden te hebben (66.74.226/00).

Met de omstandigheid dat de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen **A1, A2, B1 en B2** de opeenvolgende en voortgezette uitvoering zijn van eenzelfde misdadig opzet zodat de verjaring van de strafvordering slechts een aanvang neemt op de datum van het laatst gepleegde feit, namelijk de dag der dagvaarding.

De kadastrale omschrijving van het onroerend goed dat het voorwerp van het misdrijf is, zijnde:
ligging:

aard en oppervlakte: vakantieverblijf. 4 a 96 ca

wijk en nummer van het kadaster:

en de eigenaar ervan geïdentificeerd zijnde als:

geboren op

wonende te

die de eigendomstitel heeft verkregen krachtens de akte van 21/03/2001 ontvangen op 23/03/2001.

De rechtbank nam kennis van :

- de dagvaarding waarbij de zaak bij deze rechtbank werd aanhangig gemaakt en die werd betekend op 4 september 2003 aan de eerste beklagde persoonlijk en op 30 augustus 2003 aan de tweede beklagde, door afgifte van een afschrift op het politiecommissariaat van de woonplaats van de beklagde en met achterlating van het door artikel 37 van het gerechtelijk wetboek (Ger. W.) bedoelde bericht, aangezien de betekening niet kon gebeuren op een van de wijzen bedoeld door de artikelen 33 tot en met 35 Ger. W. ;

- het ontvangstbewijs dat door de politie van _____ werd teruggestuurd aan het Openbaar Ministerie, waaruit blijkt dat de tweede beklaagde op 4 september 2003 het voor hem bestemde exemplaar van de dagvaarding in ontvangst heeft genomen ;
- de overschrijving van deze dagvaarding op het _____ hypotheekkantoor te _____ op 5 september 2003 onder de referte _____ zodat voldaan is aan het vereiste in artikel 160 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening ;
- de processen-verbaal en de overige stukken der rechtspleging.

De rechtbank aanhoorde :

- het Openbaar Ministerie in de persoon van _____ substituut procureur des Konings in zijn voordracht van de zaak en in zijn eis ;
- de beklaagden in hun middelen van verdediging voorgedragen door henzelf.

1. Gegrondheid van de strafvordering

1.1.1.

De politie van _____ stelde op 5 april 2000 vast, dat langs de rechterkant (gezien vanop de rijbaan) van de woning, staande en gelegen te _____ boven het terras een afdak werd aangebouwd, bestaande uit plasticplaten en houten steunpalen, met een oppervlakte van ongeveer 3 meter op 3 meter en met een hoogte van ongeveer 2 à 2,5 meter, zonder dat hiervoor door de eerste beklaagde, zijnde de eigenaar, een vergunning werd aangevraagd en verkregen. De eerste beklaagde verklaarde dienaangaande ("*Ik ben enig eigenaar van het perceel ... gelegen _____ De werkzaamheden vonden plaats op 10 februari 2000, zegge het is toen dat de firma begonnen is met de chalet recht te trekken. ...Het afdak werd dus van bij de bouw van de chalet er mee aangebouwd.*" - Dossier DE.66.74.226/00 – st. 24).

1.1.2.

Bovendien werd door de politie van _____ op 4 oktober 2000 vastgesteld, dat in de achtertuintrook van het perceel gelegen te _____ een houten tuinhuis van ongeveer 6 m werd opgericht, niettegenstaande in de voorschriften van de op 24 februari 1992 verleende verkavelingsvergunning vermeld werd dat geen aanvullende gebouwen en constructies zijn toegelaten. De eerste beklaagde gaf toe de werken zonder de vereiste vergunningen te hebben uitgevoerd ("*Ik ben eigenaar van de woning en aanhorigheden ... Op het perceel achteraan rechts, gezien van de straatkant is er een tuinhuisje opgericht. Ik heb voor dit tuinhuisje geen vergunning aangevraagd. Ik dacht dat voor een dergelijk tuinhuisje ... geen vergunning vereist was. U toont mij de verkavelingsvergunning waarin vermeld staat dat er geen aanvullende gebouwen of constructies worden toegelaten. Ik was hiervan niet op de hoogte. Ik heb het tuinhuisje zelf geplaatst zonder tussenkomst van architect of aannemer. Het tuinhuisje is opgericht op 29 maart 2000*" - Dossier DE.66.74.719/00 – st.3).

1.1.3.

Ook op de openbare terechtzitting van 6 oktober 2003 gaf de eerste beklagde toe, dat hij over geen vergunningen beschikte om het tuinhuis en het afdak op te trekken.

1.1.4.

De tweede beklagde heeft bij akte verleden voor notaris _____ te _____ op 21 maart 2001 het voormeld perceel aangekocht van de eerste beklagde, met daarop de chalet met voormeld afdak en het voormeld tuinhuis. In de aankoopakte werd onder de hoofding "Ruimtelijke ordening en stedenbouw" het volgende opgenomen: "...De ondergetekende notaris vestigt hierbij de aandacht van de koper op het voorstellen van een bouwovertreiding de dato vijf april tweeduizend welke aan het onroerend goed aangebracht werd, namelijk: 1) het plaatsen van een afdak en 2) het plaatsen van een tuinconstructie van zes vierkante meter, zoals medegedeeld wordt in het voormeld schrijven van de gemeente" - Dossier DE.66.74.719/00 - st. 33). De tweede beklagde verklaarde ook aan de politie van _____ dat hij vóór de koop, ingelicht werd omtrent de vastgestelde inbreuken (Dossier DE.66.74.719/00 - st. 28 en Dossier 66.74.226/00 - st. 31).

1.2.1.

De rechtbank merkt op dat door artikel 7 van het decreet van 4 juni 2003 houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, wat het handhavingsbeleid betreft (B.S. 22 augustus 2003, inwerkingtreding op die datum ingevolge artikel 12 van dit decreet) aan artikel 146 van het decreet van 18 mei 1999 een derde en vierde lid werd toegevoegd waardoor het instandhouden van de misdrijven bedoeld door artikel 146, eerste lid, 1°, 2°, 3°, 6° en 7° niet langer wordt bestraft, voorzover de handelingen, werken, wijzigingen of het strijdig gebruik niet gelegen zijn in ruimtelijk kwetsbare gebieden, voorzover ze geen onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder veroorzaken voor de omwonenden of voorzover ze geen ernstige inbreuk vormen op de essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens het ruimtelijke uitvoeringsplan of plan van aanleg. Aangezien het opgetrokken tuinhuis en afdak niet gelegen zijn in een ruimtelijk kwetsbare gebied (een dag- en verblijfsrecreatiegebied werd niet opgenomen in de ruimtelijk kwetsbare gebieden zoals opgesomd in artikel 146 al. 4 van het decreet), er uit het dossier niet blijkt dat er onaanvaardbare stedenbouwkundige hinder wordt veroorzaakt voor de omwonenden (er wordt geen melding gemaakt van enige klacht en er blijkt evenmin dat de constructies door hun aard zelf onvermijdelijke hinder veroorzaken) en de misdrijven geen ernstige inbreuk vormen op essentiële stedenbouwkundige voorschriften inzake de bestemming krachtens een ruimtelijke uitvoeringsplan of plan van aanleg (er blijkt geen strijdigheid te zijn met een ruimtelijke uitvoeringsplan of een plan van een aanleg, doch enkel met de voorwaarden van een verkavelingsvergunning) wordt het instandhouden van het wederrechtelijk opgetrokken tuinhuis en afdak niet langer bestraft.

1.2.2.

Gelet op de voorgaande gegevens staat vast dat de eerste beklaagde zich schuldig heeft gemaakt aan de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1 en A2 der dagvaarding en dat de eerste en de tweede beklaagde dienen vrijgesproken te worden van de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen B1 en B2 .

2. Straftoemeting

2.1.

De feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1 en A2 zijn in hoofde van de eerste beklaagde de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van eenzelfde misdadig opzet zodat voor deze feiten samen slechts één straf moet worden opgelegd.

2.2.

De straftoemeting moet worden bepaald gelet op de aard en de objectieve ernst van de bewezen verklaarde feiten, de begeleidende omstandigheden en de persoonlijkheid van de eerste beklaagde zoals die onder meer blijkt uit het strafrechtelijk verleden, de gezinstoestand en de arbeidssituatie voor zover die de rechtbank bekend zijn.

2.3.

De door de eerste beklaagde gepleegde feiten kunnen niet worden getolereerd. De eerste beklaagde moet de normen die de overheid heeft uitgewerkt ter realisatie van het beleid inzake stedenbouw en ruimtelijke ordening respecteren. De eerste beklaagde mag zijn individueel belang niet boven het algemeen belang – dat is gebaat met een goede ruimtelijke ordening – laten prevaleren.

2.4.

De eerste beklaagde is thans jaar. Hij werkt als onderhoudsman en ontvangt volgens zijn eigen verklaring op de openbare terechtzitting van 6 oktober 2003 een maandelijks netto-inkomen van ongeveer Hij beschikt geenszins over een onberispelijk strafrechterlijk verleden : hij werd reeds veroordeeld tot een gevangenisstraf van drie jaar deels met uitstel (arrest d.d. 16 februari 1998), waardoor hij geen uitstel van tenuitvoerlegging meer kan genieten, en voor oplichting (vonnissen d.d. 13 februari 1991 en 25 februari 1992). Dit ongunstig strafrechtelijk verleden van de eerste beklaagde verantwoordt enige gestrengheid bij de straftoemeting.

2.5.

De straftoemeting moet niet alleen de vergeldingsbehoefte dienen maar ook de speciale en generale preventie. De op te leggen straf moet van aard zijn de eerste beklaagde ervan te weerhouden zich in de toekomst nog aan dergelijke feiten schuldig te maken

en hem aan te sporen respect te betonen voor de regels die beogen in Vlaanderen tot een ordentelijke ruimtelijke ordening te komen.

2.6.

Het komt de rechtbank dan ook passend en rechtmatig voor aan de eerste beklagde voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1 en A2 samen de in het beschikkend gedeelte van dit vonnis bepaalde geldboete op te leggen.

3. De herstellvordering

3.1.

De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur heeft bij brief d.d. 26 augustus 2002 aan de procureur des Konings bij deze rechtbank een herstellvordering bezorgd (dossier DE.66.74.719/00 – st. 18-21). Hij vorderde de afbraak van het afdak en tuinhuis met inbegrip van de vloerplaat en de fundamenteën en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein. De vordering is gemotiveerd door de vaststelling dat de opgetrokken constructies niet toegelaten zijn volgens de verkavelingsvoorschriften van 24 februari 1992. Bovendien zijn volgens de artikelen 16.5.0. en 16.5.2. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en de gewestplannen, gebieden voor dag- en verblijfsrecreatie slechts bestemd voor de recreatieve-, toeristische- en verblijfsaccommodatie.

3.2.

Uit de door de tweede beklagde neergelegde foto's blijkt dat de tweede beklagde inmiddels is overgegaan tot de verwijdering van het tuinhuis en het afdak. Het Openbaar Ministerie achtte terecht de neergelegde foto's voldoende duidelijk en een nieuw positioneel nazicht van de actuele toestand ter plaatse niet noodzakelijk. De rechtbank vermag op basis van deze stukken aan te nemen dat het delictueel handelen is opgehouden. Er is dan ook geen reden meer om in te gaan op de door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur gevorderde herstelmaatregel.

Gezien de hierna vermelde artikelen :

Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, art. 11, 12, 14, 22, 31 tot en met 37, 40 en 41 ;

Wetboek van strafvordering, art. 162, 179, 182, 184, 185, 189, 190, 190ter, 191, 194 en 195 ;

Strafwetboek, art. 2, 38 en 40,

Decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996, art. 42, § 1, 1°, 66, eerste, tweede en vijfde lid en 68 ;

Decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, art. 2, 99 § 1, 1°, 146, 1-1°, 147, 149 en 204 ;

Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale en andere bepalingen zoals gewijzigd door de wet van 24 december 1993, art 29 en het koninklijk besluit van 18 december 1986 betreffende de commissie voor hulp van slachtoffers van opzettelijke gewelddaden, art. 58 ;

Koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken, art. 91, zoals gewijzigd door het koninklijk besluit van 11 december 2001 betreffende de invoering van de euro in de regelgeving inzake justitie ;

Verordening (EG) nr. 974/98 Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro, art. 1, 2, 3 en 14 ;

Verordening (EG) nr. 974/98 Raad van 3 mei 1998 over de invoering van de euro, art. 1, 2, 3 en 14 ;

Verordening (EG) nr. 1103/97 Raad van 17 juni 1997 over enkele bepalingen betreffende de invoering van de euro, art. 1, 4 en 5 ;

Verordening (EG) nr. 2866/98 Raad van 31 december 1998 over de omrekeningskoersen tussen de euro en de munteenheden van de lidstaten ;

Wet van 26 juni 2000 betreffende de invoering van de euro in de wetgeving die betrekking heeft op aangelegenheden als bedoeld in artikel 78 van de grondwet, art. 2, 3, 4 en 6 ;

Wet van 30 oktober 1998 betreffende de euro, art. 3 tot 6 ;

Koninklijk besluit van 30 oktober 1998 tot vaststelling van de datum van inwerking van de bepalingen van de wet van 30 oktober 1998

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK :

RECHTDOEND OP TEGENSPRAAK

Spreekt de eerste beklagde VRIJ zonder kosten voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen B1 en B2.

Spreekt de tweede beklagde VRIJ zonder kosten voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen B1 en B2.

Veroordeelt de eerste beklagde voor de feiten omschreven onder de tenlasteleggingen A1 en A2 samen tot een GELDBOETE van 250,00 frank, verhoogd met 1.990 decimes en gerekend aan de omrekeningskoers van 40,3399, of 1.239,47 EUR.

Zegt dat bij niet betaling binnen de door de wet bepaalde termijn de lastens de eerste beklagde uitgesproken geldboete van 1.239,47 EUR kan worden VERVANGEN door een gevangenisstraf van 75 dagen.

Spreekt bovendien in hoofde van de eerste beklagde de verplichting uit om EENMAAL een bedrag van 10,00 EUR, met 40 deciemmen verhoogd. 50,00 EUR bedragende, te betalen bij wijze van bijdrage tot financiering van het Fonds tot hulp aan slachtoffers van opzettelijke gewelddaden.

Wijst de herstelvordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur af
aangezien er vrijwillig herstel in de vorige toestand werd gerealiseerd.

Legt de eerste beklagde een vergoeding op van 25,00 EUR zoals bedoeld
door artikel 91 koninklijk besluit van 28 december 1950 houdende tarief in strafzaken.

Laat de kosten van de dagvaarding, betekend aan tweede beklagde, gevallen aan de
zijde van het Openbaar Ministerie en begroot op 10,59 EUR ten laste van de Belgische
Staat.

Begroot de overige kosten gevallen aan de zijde van het Openbaar Ministerie op 167,90
EUR en veroordeelt de eerste beklagde tot de betaling van deze kosten.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van
DRIE NOVEMBER TWEEDUIZEND EN DRIE.

Aanwezig :

alleensprekend rechter in strafzaken.
substituut procureur des Konings
ea adjunct-griffier.